

- 4 ESIMEHE VEERG. Kohaneda ja koos tegutseda
- 6 PERSOON. Valli ja Urmo Jõeäär: „Tulime merelt mesindusse.“
- 11 VAATENURK. Hea mesinik näeb tervikpilti
- 12 FOOKUS. Mis lugu räägib Eesti mesi?
- 18 PILDIKÄRG. Tavalised erilised tarud
- 22 MESINDUS. Kärjemesi otse purki
- 24 Suur sügisene meepidu
- 27 REIS. Koos naabritega õppimas
- 28 Poolamaal on mesi au sees
- 34 Kõik teed viivad Leetu
- 37 MESI KÖÖGIS. Kärjemee varjatud võlud

Euroopa kuulsaimaks mesinduskooliks peetav PzeloWola on ametikool, siia võib tulla pärast põhikooli õppima. Õpe kestab viis aastat, peale mesinduse saab õppida gastronoomiat ja hobusekasvatust. Kaugõppes õpivad siin ka täiskasvanud. Viimane on popp – kui põhiõppes õpib mesindust 80 inimest, siis kaugõppes 300. Kui küsime mesinduse probleemide kohta, näeb ka kooli direksioon suure murena liiga suurt perede hulka. Ka suure osa hobimesinike vähene teadlikkus teeb muret. Põhiliste korjetaimedena nimetab direktor rapsi, vaarikat, pärna, kuldvitsa. Muide, harilik kuldvits, mida ka meil palju leidub, on Poolas väga hinnatud meetaim, selle nektarist tehtud meele omistatakse häid raviomadusi.

Eraldi hoones asub meie koolitajates elavat huvi tekitav mesindusinkubaator. Siinseid ruume saavad ümbruskonna hobimesinikud sümboolse tasu eest kasutada oma mee vurritamiseks. Peab end enne kirja panema, tooma kohale meekärjed ja purgid ning sinne töötaja asub tegutsema; hobimesinik saab kätte pakendatud mee. Pärast iga külastust desinfitseerib töötaja inventari, et tõkestada haiguste levikut. Sel teenusel, kuigi alles kolmas hooaeg, on palju kasutajaid, iga päev käib keegi. Norm ongi korraga käidelda vaid ühe mesiniku mett.

Samuti on inkubaator superhea koht, kus teha õppepäevi noortele ja lastele, tutvustada mesindust ja mesilasi. Siin on olemas loengusaal ja köök, kus noored saavad proovida meeretsepte.